

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Joanna Leśniewska

po rozpoznaniu w dniach 19 listopada 2015r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Krzysztofa Górskiego

sprawy

I. **R. Ł. (1)**, syna M. i Ł. z domu (...), ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że

I. W dniu 15 lipca 2015r. w O. przy ul. (...) w okolicy (...) używając przemocy wobec K. K. (1) w postaci złapania za ubranie w okolicy klatki piersiowej, szarpania, a następnie kilkukrotnego uderzenia lewą ręką w twarz pokrzywdzonego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 439,05 zł, czym działał na szkodę K. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w okresie 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy

tj. o przestępstwo z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. W dniu 15 lipca 2015r. w O. przy ul. (...) w okolicy (...), naruszył nietykalność cielesną E. J. (1) w ten sposób, że uderzył ją dwukrotnie głową w twarz, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w okresie 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy;

tj. o przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. W dniu 15 lipca 2015r. w O. przy ul. (...) w okolicy (...), naruszył nietykalność cielesną M. P. w ten sposób, że odepchnął go rękami i jeden raz kopnął w okolice brzucha, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w okresie 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy;

t.j. o przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I., Oskarżonego R. Ł. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów i za to skazuje go :

1. za czyn z punktu I z mocy art. 280§1kk w zw z art. 64§1kk opierając wymiar kary o art. 280§1kk na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

2. za czyn z punktów II i III z tym tylko iż ustala, że dopuścił się ich działając w warunkach określonego w art. 91§1kk ciągu przestępstw tj w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób tj czynu z art. 217§1kk w zw z art. 64§1 kk w zw z art. 91§1kk i za to z mocy art. 217§1kk w zw z art. 64§1 kk w zw z art. 91§1kk opierając wymiar kary o art. 217§1 kk w zw z art. 91§1kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 86§1 kk art. 91§2kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeka karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

III Na podstawie art.63§1 kk na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 lipca 2015r. od godziny 20.00 ,

IV. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. H.kwotę 300 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 69 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia, oraz kwotę 420 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 96,60 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia,

V Na podstawie art. 624§1 pkp zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 871/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lipca 2015r. pokrzywdzony K. K. (1) około godz. 17:00 przebywał na (...)w O., gdzie przybył pociągiem z B.. W miejscu tym wymieniony umówił się ze swoim znajomym M. P.. Z budynku dworca obaj mężczyźni udali się do pobliskiego baru o nazwie (...) gdzie spożywali alkohol w postaci piwa. Z mężczyznami przebywała również bliżej nieustalona kobieta o imieniu A.. Po jakimś czasie wymienieni udali się na teren ogródka piwnego znajdującego się przy barze.

(dowód: wyjaśnienia R. Ł. k. 76v., zeznania K. K. k. 5, 27-28 załącznik nr 2 tom II, zeznania M. P. k. 31-32 załącznik nr 2 tom II, zeznania E. J. k. 37-38, 54v. załącznik nr 2 tom II, zeznania M. G. k. 51-52 załącznik nr 2 tom II)

W jakiś czas potem obok wymienionego baru przechodził R. Ł. (1), którego z widzenia znał M. P. i który to zaproponował mu wspólne spożywanie alkoholu. Mężczyzna przystał na zaproszenie i wspólnie z resztą wymienionych osób spożywał piwo przy stoliku. Do wymienionych dołączyła także E. J. (1). Każdorazowo alkohol dla wszystkich towarzyszy kupował K. K. (1). Właśnie podczas zakupu alkoholu R. Ł. (1) zaobserwował, że pokrzywdzony chowa pieniądze w kieszeni koszuli.

(dowód: wyjaśnienia R. Ł. k. 76v., zeznania K. K. k. 5, 27-28 załącznik nr 2 tom II, zeznania M. P. k. 31-32 załącznik nr 2 tom II, zeznania E. J. k. 37-38, 54v. załącznik nr 2 tom II, zeznania M. G. k. 51-52 załącznik nr 2 tom II)

W pewnym momencie K. K. (1) wraz z E. J. (1) postanowili udać się na schody koło (...)znajdujących się na ul. (...) aby zapalić tam papierosa. Po krótkiej chwili R. Ł. (1) udał się za wymienionymi. Mężczyzna poprosił K. K. (1) o 2 zł. K. K. (1) przystał na prośbę mężczyzny, jednak powiedział mężczyźnie, że da mu pieniądze gdy skończy palić papierosa.

(dowód: wyjaśnienia R. Ł. k. 76v., zeznania K. K. k. 5, 27-28 załącznik nr 2 tom II, zeznania M. P. k. 31-32 załącznik nr 2 tom II, zeznania E. J. k. 37-38, 54v. załącznik nr 2 tom II, zeznania M. G. k. 51-52 załącznik nr 2 tom II)

Wówczas R. Ł. (1) złapał pokrzywdzonego za ubranie w okolicy klatki piersiowej i zaczął go szarpać. Prawą ręką sięgnął natomiast do kieszeni pokrzywdzonego, gdzie miał on schowane pieniądze. Między napastnikiem a ofiarą doszło do szarpaniny, podczas której R. Ł. (1) chcąc przełamać opór pokrzywdzonego, kilkakrotnie lewą ręką zaciśniętą w pięść uderzył K. K. (1). W między czasie próbę pomocy pokrzywdzonemu podjęła E. J. (1), która podbiegła do napastnika i prosiła go, aby przestał bić K. K. (1). Reakcją R. Ł. (1) na powyższe było odwrócenie się w stronę kobiety i zadanie jej dwóch uderzeń głową w twarz. Po chwili M. P., udał się za pokrzywdzonym. Tam spostrzegł zamieszanie i

próbował udzielić pomocy pokrzywdzonemu podbiegając do szarpiących się mężczyzn i próbując odciągnąć R. Ł. (1). Napastnik odepchnął jednak interweniującego i kopnął go w okolice brzucha. W pewnym momencie R. Ł. (1) zabrał pokrzywdzonemu K. K. (1) pieniądze w kwocie 439,05 złotych i uciekł z miejsca zdarzenia na drugą stronę ulicy. Próba pościgu podjęta przez K. K. (1) okazała się nieskuteczna.

(dowód: wyjaśnienia R. Ł. k. 76v., zeznania K. K. k. 5, 27-28 załącznik nr 2 tom II, zeznania M. P. k. 31-32 załącznik nr 2 tom II, zeznania E. J. k. 37-38, 54v. załącznik nr 2 tom II, zeznania P. M. k. 6-7 załącznik nr 2 tom II, zeznania M. G. k. 51-52 załącznik nr 2 tom II, zeznania S. K. k. 86-87 załącznik nr 2 tom II, zeznania J. Ś. k. 92-93 załącznik nr 2 tom II, protokół badania stanu trzeźwości k. 19 załącznik nr 1 tom I, protokół przeszukania osoby k. 24-26 załącznik nr 1 tom I, protokół oględzin osoby k. 57-60, 61-64 załącznik nr 1 tom I)

K. K. (1) postanowił wobec powyższego zgłosić zdarzenie do znajdującej się nieopodal (...) Ochrony (...). Z mężczyzną udała się tam również E. J. (1). Jej funkcjonariusze w osobach J. Ś. oraz S. K. wkrótce potem dostrzegli mężczyznę odpowiadającego rysopisowi przedstawionemu przez K. K. (1) i po krótkim pościgu ujęli go i doprowadzili do swojego posterunku oraz poinformowali o zdarzeniu funkcjonariuszy Policji, którzy wkrótce przybyli na miejsce. Przy mężczyźnie zatrzymano kwotę pieniędzy, którą zabrał on K. K. (1).

(dowód: wyjaśnienia R. Ł. k. 76v., zeznania K. K. k. 5, 27-28 załącznik nr 2 tom II, zeznania M. P. k. 31-32 załącznik nr 2 tom II, zeznania E. J. k. 37-38, 54v. załącznik nr 2 tom II, zeznania P. M. k. 6-7 załącznik nr 2 tom II, zeznania M. G. k. 51-52 załącznik nr 2 tom II, zeznania S. K. k. 86-87 załącznik nr 2 tom II, zeznania J. Ś. k. 92-93 załącznik nr 2 tom II, protokół badania stanu trzeźwości k. 19 załącznik nr 1 tom I, protokół przeszukania osoby k. 24-26 załącznik nr 1 tom I, protokół oględzin osoby k. 57-60, 61-64 załącznik nr 1 tom I)

W wyniku działania R. Ł. (1) w dniu 15 lipca 2015r. K. K. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia twarzy z sińcem w okolicy prawego oczodołu. Skutkiem powyższych obrażeń było naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu z art. 157 § 2 kk. Nie był on narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia ani nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk i art. 157 § 1 kk.

(dowód: dokumentacja medyczna K. K. k. 12 załącznik nr 1 tom I, opinia (...) k. 112 załącznik nr 1 tom I)

R. Ł. (1) był uprzednio 5 – krotnie karany, w tym za przestępstwa z art. 278 § 1 kk, 279 § 1 kk oraz art. 280 § 1 kk.

(dowód: informacja z K. k. 78-80 załącznik nr 1 tom I, odpisy wyroków k. 84,104,106-107, 109-110, 117-118 załącznik nr 1 tom I, odpis protokołu posiedzenia k. 119 załącznik nr 1 tom I)

W postępowaniu Sądowym R. Ł. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień, jednocześnie złożył wniosek w trybie art. 387 kpk o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego. **(k. 76v.)**

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zasad wyrażonych w art. 7 kpk i całokształtu materiału dowodowego przyznanie się oskarżonego do winy nie budziło wątpliwości. Podkreślić bowiem należy, że sprawstwo R. Ł. (1) nie budzi wątpliwości i zostało wykazane zgromadzonymi w sprawie dowodami, w tym w szczególności tymi pochodzącymi z osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań K. K. (1), E. J. (1), M. P., P. M. (2), M. G. (2), S. K., J. Ś.. W ocenie Sądu wszystkie te zeznania zasługiwały na podzielenie, albowiem korespondowały one ze sobą i wzajemnie się uzupełniały, choć jedno z nich okazało się przydatniejsze dla ustalenia stanu faktycznego, a inne mniej. Sąd dostrzegł bowiem, że w zeznaniach tych znajdują się pewne sprzeczności, jednak w ocenie Sądu nie może to deprecjonować ich wartości dowodowej. W ocenie Sądu drobne sprzeczności czy nieścisłości w zeznania samych pokrzywdzonych, jak i M. G. (2) wynikają w głównej mierze z tego,

że osoby te w momencie zdarzenia znajdowały się pod wpływem alkoholu, co niewątpliwie wpływało na ich zdolność postrzegania i zapamiętywania wydarzeń. Odnośnie zeznań pozostałych świadków, to z kolei wymienieni w zakresie w którym wykonywali swoje czynności i bezpośrednio widzieli wydarzenia - relacjonują zgodnie, natomiast P. M. (2) relacjonuje, że pokrzywdzony K. K. (1) nieco inaczej opowiadał mu przebieg zdarzenia. Generalnie jednak co zostało wskazane wcześniej wszystkie te relacje w zasadniczym dla rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej oskarżonego zakresie są ze sobą zgodne.

W tym zatem zakresie sprawstwo oskarżonego w zakresie czynów z pkt I i III a/o nie budzi wątpliwości.

Przechodząc z kolei do omawiania czynu z pkt II a/o to z zeznań E. J. (1) wynika, że była ona na miejscu zdarzenia i została uderzona dwa razy głową w twarz przez R. Ł. (1). Zeznania te są zgodne z relacjami K. K. i M. P.. Relacje pokrzywdzonych w tym zakresie potwierdzają również pośrednio relacje S. K., J. Ś.. Z relacji tych dwóch pierwszych wynika, że kobieta ta przyszła wraz z K. K. (1) do (...) Ochrony (...) aby zgłosić zachowanie oskarżonego. Z relacji obu pracowników (...) wynika, że kobieta nie zgłaszała napaści na swoją osobę i nie posiadała widocznych obrażeń. Ich depozycje są więc w tym zakresie zgodne z tym co sama pokrzywdzona wskazywała, tj. że nic jej się nie stało i nie zamierza zgłaszać się do lekarza w związku z działaniem oskarżonego. Podkreślić należy, że mężczyźni Ci to osoby całkowicie bezstronne, nie mające żadnego interesu w przedstawianiu wersji wydarzeń korzystnej dla którejkolwiek ze stron postępowania. Wszystkie te zeznania zarówno pokrzywdzonych jak i pracowników (...) świadczą w ocenie Sądu, że przyznanie się R. Ł. (1) w zakresie II z zarzuconych mu czynów również nie budzi wątpliwości.

Zdaniem Sądu w pełni wiarygodne były również dowody dokumentarne w postaci dokumentacji medycznej, protokołu badania trzeźwości oskarżonego, protokołu przeszukania osoby oskarżonego, protokołu oględzin osób, danych o karalności. Dowody te mają bowiem charakter urzędowy, zostały sporządzone przez właściwe organy w ramach przyznanych im kompetencji, a ich wiarygodność nie była kwestionowana. Nadto na wiarę zasługiwała opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej. Opinia ta została sporządzona przez osobę posiadającą zarówno odpowiednie doświadczenie zawodowe jak i wykształcenie. Nie zawiera ona sprzeczności i została sporządzona w sposób jasny.

Oskarżony jest osobą dorosłą, uświadamiającą sobie powszechnie znane normy prawa karnego, można więc mu było przypisać winę, gdyż jak każdy przeciętnie doświadczony człowiek, w tych okolicznościach, musiał on zdawać sobie sprawę z przestępności swojego działania w czasie czynów, tym bardziej, że już wielokrotnie był on karany, w tym za czyny podobne.

Wobec powyższych okoliczności, a także ze względu na omówione powyżej powody Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że:

- W dniu 15 lipca 2015r. w O. przy ul. (...) w okolicy(...)używając przemocy wobec K. K. (1) w postaci złapania za ubranie w okolicy klatki piersiowej, szarpania, a następnie kilkukrotnego uderzenia lewą ręką w twarz pokrzywdzonego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 439,05 zł, czym działał na szkodę K. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w okresie 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy – czym wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

- W dniu 15 lipca 2015r. w O. przy ul. (...) w okolicy (...), naruszył nietykalność cielesną E. J. (1) w ten sposób, że uderzył ją dwukrotnie głową w twarz, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w okresie 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy – czym wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

- W dniu 15 lipca 2015r. w O. przy ul. (...) w okolicy (...), naruszył nietykalność cielesną M. P. w ten sposób, że odepchnął go rękami i jeden raz kopnął w okolice brzucha, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w okresie 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy - czym wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd zmienił przy tym kwalifikację prawną czynów zarzuconych oskarżonemu w pkt II i III aktu oskarżenia przyjmując, że zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu, przy wykorzystaniu takiej samej sposobności i w podobny sposób, a więc w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 kk.

Przestępstwo z art. 280 kk polega na zaborze rzeczy, dokonany przy użyciu wymienionych w tym przepisie szczególnych sposobów zachowania, nakierowanych na osobę, a służących do przejęcia władania nad rzeczą. Może ono polegać m.in. na użyciu przemocy wobec osoby, jak też doprowadzeniu jej do stanu bezbronności, przy czym użycie przemocy może nastąpić przed właściwym zaborem lub w jego trakcie. Przemoc wobec osoby oznacza fizyczne oddziaływanie na człowieka, które uniemożliwia mu opór lub go przełamuje. W tym kontekście złapanie za odzież, szarpanie, a następnie kilkukrotne uderzenie w twarz pokrzywdzonego jest przemocą w rozumieniu art. 280 § 1 kk. Niewątpliwie też, co wynika bezpośrednio z samych wyjaśnień oskarżonego zachowanie to było podjęte w celu przełamania oporu po stronie pokrzywdzonego.

Naruszeniem nietykalności cielesnej są z kolei wszystkie czynności oddziałujące na ciało innej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z powstaniem obrażeń, jednakże musi mieć ono wymiar fizyczny (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 9 sierpnia 2012 r., II AKa 137/12, LEX nr 1217652). Bez wątplenia zatem dwukrotne uderzenie głową w twarz czy też odepchnięcie i kopnięcie w okolice brzucha jest naruszeniem nietykalności cielesnej w rozumieniu art. 217 § 1 kk.

Oskarżony wszystkich tych czynów dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwo określonego w art. 64 § 1 kk, tj. będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w okresie 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy. Wskazać bowiem należy, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 05 lutego 2008r. w sprawie o sygn. akt II K 1178/07 R. Ł. (1) został skazany za czyn z art. 280 § 1 kk na karę m.in. 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5. Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2008r. wyżej wymienioną karę zarządzono do wykonania. Wyżej wymieniona kara została następnie objęta węzłem kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy orzeczonej wobec oskarżonego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 06 maja 2009r. w sprawie o sygn. akt II K 62/09, którą to R. Ł. (1) odbywał w okresie od 18 stycznia 2009r. do dnia 09 czerwca 2012r., a na której poczet zaliczono wymienionemu także okres od 29 grudnia 2007r. do dnia 05 lutego 2008r. Bez wątplenia czyn z art. 280 § 1 kk jako czyn tego samego rodzaju jest przestępstwem podobnym do tego popełnionego na szkodę K. K. (1). Z uwagi natomiast na to, że czyn z art. 280 § 1 kk za który R. Ł. (1) został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. akt II K 62/09 popełniony był z użyciem przemocy jest również przestępstwem podobnym do czynu z art. 217 § 1 kk, jak bowiem wynika z art. 115 § 3 kk przestępstwami podobnymi są przestępstwa należące do tego samego rodzaju; przestępstwa z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze, zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 53 kk, zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości czynów przypisanych sprawcy, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu należy uznać za znaczny, zwłaszcza jeżeli chodzi o pierwszy z czynów z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Oskarżony swoim zachowaniem ujawnił pogardę dla najważniejszych dóbr chronionych prawnie, w tym przede wszystkim zdrowia, ale i mienia. Nadto należało wziąć w tym zakresie pod uwagę zachowanie się oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, a więc podjętą próbę ucieczki.

Wskazać także należy, że oskarżony działał w stanie po spożyciu alkoholu, co stanowi okoliczność obciążającą. Nadto zaatakował on kobietę, a więc osobę nad którą miał znaczną przewagę fizyczną, co świadczy o wręcz wyjątkowej perfidii po stronie oskarżonego.

Jako istotną okoliczność obciążającą uznać należy skierowania takiego zachowania wobec osób niczego się nie spodziewających. Zauważyć należy, że tego rodzaju przestępstwa są wyjątkowo negatywnie postrzegane społecznie, przyczyniają się do wzrostu obawy przed zagrożeniem przestępczością i zasługują na zdecydowaną reakcję karną.

Wreszcie nie sposób nie dostrzec wyjątkowo bląhej przyczyny zachowań oskarżonego, którą była chęć zdobycia pieniędzy i utrzymania się w ich posiadaniu.

Kolejną poważną okolicznością obciążającą oskarżonego jest jego uprzednia karalność oraz fakt, że oskarżony dopuścił się wszystkich czynów w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk.

W tej sytuacji jedynie przyznanie się do winy stanowi okoliczność łagodzącą, która jednak to w kontekście jasnego stanu faktycznego, a także ujęcia sprawy bezpośrednio po zdarzeniu nie przemawia za znaczącym złagodzeniem kar wymierzonych oskarżonemu.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że zarówno kary jednostkowe jak i kara łączna - zaproponowane przez oskarżonego w trybie wniosku z art. 387 kpk są adekwatne do zarówno do stopnia winy, jak i społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, a także spełnią swoje cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 lat pozbawienia za czyn opisany w pkt I aktu oskarżenia oraz karę 4 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z pkt I i II a/o przyjmując, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk. Nadto Sąd na podstawie art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa kar jednostkowych pozbawienia wolności orzekł karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, przyjmując w tym zakresie najbardziej korzystną dla oskarżonego zasadę absorpcji. W tym zakresie Sąd miał na uwadze fakt, że wszystkie przestępstwa zostały popełnione tego samego dnia i niejako czyny z pkt II i III stanowiły konsekwencję popełnienia czynu z pkt I.

Ze względu na wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary, nie było podstaw do rozważania ewentualności zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, albowiem nie została spełniona podstawowa przesłanka do stosowania tejże instytucji określona w art. 69 § 1 kk.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. od dnia zatrzymania (15 lipca 2015r. od godziny 20:00).

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. H. kwotę 300 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 69 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia, oraz kwotę 420 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 96,60 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia – mając na względzie fakt świadczenia przez wymienioną adwokat pomocy prawnej z urzędu oraz to, że wynagrodzenie to nie zostało uiszczone.

Mając na uwadze fakt, że oskarżony nie posiada dochodów oraz konieczność odbycia przez niego długotrwałej kary pozbawienia wolności Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty – stosownie do dyspozycji art. 624 § 1 kpk.